

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Hvad har Kirken her tilbage

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Hvad har Kirken her tilbage", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 100. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid68704/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Klart dog viiste Livets Spor,
Stort i den uddøde!

5 Derfor end saa høit i *Rom*,
Ligest Kirke-Staden,
Raaber ud for Christendom
Hver en Steen paa Gaden!

6 Alle Kirker da paa Jord
Byg i Tanken sammen!
Fyld dem saa med *Livets Ord*,
Og med Folkets *Amen!*

7 Da det *ny Jerusalem*,
Bygt paa *Edens Høie*,
Som det Christne Folke-Hjem
Svæver dig for Øie!

8 Kalk og Steen er Skygge-Værk,
Saa ei *Tro og Tanke*,
Naar i *Aanden*, evig stærk,
De sig kiærlig sanke.

9 Hvad da favnes, er i Aand
Virkelig tilstæde,
Om det sine Rosen-Baand
Hjertet snoer med Glæde.

10 Saa Man i hver Christen-Favn,
Bedst hos fromme Kvinder,
Bygt af *Aand* i Jesu Navn,
Kirke-Staden finder!

No. 34.

1 Hvad har *Kirken* her tilbage,
Som er værdt at sjunge om?
Kalk og Disk og Lyse-Stage,

Nøgne Vægge, Bløkken tom;
Sjelden Spir og høie Gavle,
Døbe-Funt og Alter-Tavle,
Som engang er Synet værd!

2 Selv i Syden, hvor Man svimler
Over *Peders-Kirkens* Tag,
Selv i Kirken, hvor Man himler
Konstig med den fine Smag,
Hvor er Kirkens Gods og Værge?
Hvor den Tro, som flytter Bjerge?
Hvor den Konst, som skaber Guld?

3 Før, da med trefoldig Krone
Paven sad paa Kapitol,
Og saa høi var ingen Throne,
Som Sanct Peders Bispe-Stol,
Da Choral og Kæmpe-Vise
Kunde vel ei noksom prise
Korseis Glands og Kirkens Drot!

4 Men nu har jo Pavens Lykke
Tøller, som ei kyskes, paa,
Kirkens Sværd er kun en Skygge,
Spir og Krone ligesaa,
Stodder-Konge, Tigger-Munke,
Dødning-Been og Bulle-Bunke,
Er det værdt at kvæde om?

5 Groe nu selv paa Træer grønne
Skygger kun af Frugtens Guld,
Hvor kan da de Tørre lønne
Sangens Fugl i Nordens Kuld!
Hvor kan da en Harpe tone
Her om Kirkens Gylden-Krone,
Spir og Sværd og Moder-Skiød!

6 Blev det her saavidt ei drevet,
At af Alt, hvad *Kirkens* var,
Kun *Optegnelsen* og Brevet
Vi beholdt til Kirke-Kar!
Blomstre da, trods Band og Pave,
Her nu *Kirkens Rune-Stave*:
Skyggerne af *Arons Stav*!

7 *Billedlig* ta' *Skriften* Svaret:
»Hvo mon tro'r, hvad vi har hørt,
»Og for hvem er aabenbaret
»Herrens Haand, som os har ført?
»Søn bebudede vi, som Kviste,
»Sprungne frem, før Nogen vidste,
»Jordens Tørke-Baad til Trods.

8 »Verden finder ei ham fager,
»Savner Smil og Rosen-Kind,
»Men vor Skyld han paa sig tager,
»Taalder Sting i stille Sind,
»Taalder Spot og Tugt beskedn,
»Mægler os til Bedste Frøden,
»Kjøber Løge-Konst med Saar!*)

9 Ja, i *Colossenser-Brevet*,
Frugtbart, naar det pløies *vaadt*,
Til vort Svar staaer atter skrevet,
Klart, naar *Øiet* kun er *godt*:
Stod, i *Paaske-Morgenrøde*,
I med *Christus* op af Døde,
Husk da paa Hans *Himmel-Fart*!

10 Eders Hjerte, eders Øie,
Ile did, trods Jordens Baand,
Hvor Han sidder i det Høie,

*) Efter *Esa.* 53.

Ved Gud Faders høire Haand!
Søger det, som er foroven,
Over Sky, som over Skoven,
Ei hvad kiønt, er kun paa Jord!

- 11 Endelig dertil og Grunden,
I et andet Sende-Brev*),
Fløi Apostelen af Munden,
Da han til *Hellener* skrev:
Synligt har sin Tid og Time,
Evig! kan dermed sig rime,
Kom, dog *ei tilsyne* her!
- 12 Bundet blev den store Drage,
Rugende paa Kirke-Guld,
Hver sig skyndte da at tage
Hvad dem huged, Haanden fuld,
Vi og tog hvad os behaged,
Først og sidst hvad Andre vraged':
Morten Luthers *Barne-Tro!*
- 13 Kirken her da har til Bedste
Barne-Tro af Hjertens Grund,
Lid tør vi til Løftet fæste,
Herren gav med *Haand* og *Mund*.
Vi Ham tør paa Ordet tage:
Jeg er med jer alle Dage,
Er I To, saa gjør det 'Tre!
- 14 Derfor godt vi har i Grunden,
Alle gode Ting er tre,
Sang har immer Barne-Munden,
Kan og ret af Hjertet lee;
Lod engang vi os besnakke,
Tog med Steen for Brød tiltakke,
Det gjør Herren godt igjen.

*) 2 Cor. 4.

- 15 *Haand og Mund* hos Skiøde-Barnet
Hardtad ei kan skilles ad,
Neppe mærked vi, at Skarnet
Mellem dem indskiød sit Had;
Selv i Bog for »det betyder«
Sagde vi »som Ordet lyder,«
Herrens Ord af Haand i Mund!
- 16 Bagvendt jo det var tilvisse,
Ordet lød dog om *de Smaa*:
Ringeagter aldrig disse!
Høiest *deres Engle* staae.
Som i Kiødet, saa i Aanden,
Om end bagvendt, Barne-Haanden
Bringer let dog Mad til Mund!
- 17 *Skriften*, læst med *Øine vaade*,
Herrens Bog med *Barne-Tro*,
Den er rig paa Lys og Naade,
Den er fuld af Fred og Ro;
Her, som hist i Blomster-Haven,
Sidder hos Guds Ord i Graven
Engle-Vagt med Himmel-Nyn!
- 18 Dunkelt klang det for vort Øre,
Som de sang, »her ligger Han,«
Let ei falder det at høre
Lydt i Gravens Taage-Land;
Som vi hørde, saa vi tro'de,
Tog, alt som de skrevet stode,
Stavene for Herrens Ord!
- 19 Det os kosted bittre Taarer,
Thi *Bog-Staven* slaaer ihjel,
For *Hois Skyld* Man bliver Daarer,
Det gør dog en stor Forskjel;

Engle hjælp, saagodt de kunde,
Han, som slap os ingenlunde,
Hjælp os ud af Dødning-Drøm!

20 Øret Han os gjennembores,
Skabde saa os gode Kaar,
Lydt det nu fra Engle-Choret
Klang omtrent som skrevet staaer:
Søger ei iblandt de Døde
Ham som ei blev Orme-Fødel
Pas kun paa hvad *Han har sagt!*

21 Vi förstod halvkvæden Vise,
Fandt i Kirken brat Guds Ord,
Fatted Mod til høit at prise
Hvad kun Barne-Hjertet tro'r,
Fandt i *Ordet*, som *det lyder*,
Alt hvad *Skrijten* kun *betyder*,
Evig Nok at kvæde om!

22 Nu vi see: til Punkt og Prikke,
Sandt det er, som skrevet staaer,
Fik du Mindst, dig fattes ikke,
Meer end Nok slet Ingen faaer;
Arve-Ret til Himmel-Guldet
Følger hele Borne-Kuldet:
Hver, som *tro'r og bliver døbt!*

23 Om Opstandnes Første-Grøde
Altid Sagn maa gaae for Syn,
Til de Levende og Døde
See Hans Blik som Himmel-Lyn,
Da vi skal i Skyen møde
Evighedens Morgen-Røde,
See i Glands hvad *Han har sagt!*

24 Lad kun Elementer smelte!
Herrens Ord skal ei forgaae,
Over os Det hvælver Telte
Stjernestro'de, himmelblaa,
Under dem med Hjertens-Glæde
Ordets Priis vi evig kvæde,
Ordets, som er Liv og Aand!

25 Hvad gav Støvet Livets Krone?
Spørges lydt i Engle-Chor;
Svares i den samme Tone:
Barne-Tro paa Herrens Ord,
Den har Støv fra Jordens Dale
Hævet op i Himmel-Sale,
Gjort til Alt hvad Gud har sagt!

No. 35.

1 *Jesus!* hvor er Du dog henne?
Hjertet søger Dig omsonst,
Selv hvor Dig Apostel-Penne
Tegned af med himmelsk Konst,
Som Du gik og stod hernede,
Nem at finde, god at bede,
Trofast Ven og Taler sød,
Herre over Liv og Død!

2 Alle Dage, har Du lovet,
Være vil med dine Du,
Paa dit Ord jeg Alt har vovet,
Ak, men hvor er Du da nu?
Lød det ude, lød det inde:
Leder kun, saa skal I finde!
Du, som høit i Himlen boer!
Ak, jeg fandt dog kun dit Spor!